

Op 23 augustus 1917 wordt Michael Joseph McKenna geboren in Greenfield, Prince Edward Island. Hij is de zoon van Patrick Joseph en Laura Josephine McKenna. Michael Joseph, in familiekring kortweg Joe genoemd, is de oudste van het gezin.

In 1931 telt het gezin drie zonen en drie dochters volgens de volkstelling. Het Engelstalige gezin is Rooms-Katholiek en exploiteert een boerderij.

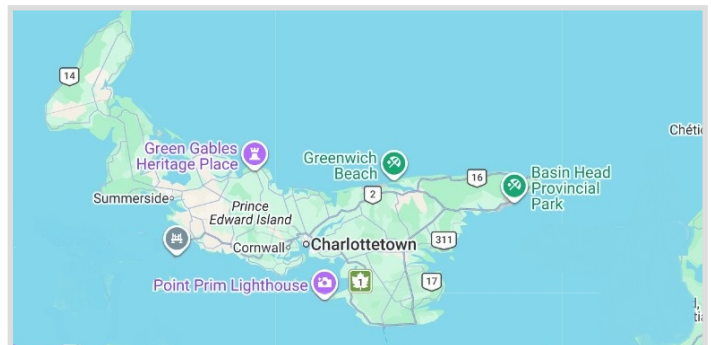
Joe gaat van school af als hij zestien jaar oud is en grade acht heeft afgemaakt. Hij gaat dan op de boerderij helpen.

Joe is, zoals vele anderen, dienstplichtig onder de N.R.M.A. wet.

In 1940 introduceerde premier King de National Resources Mobilization Act (NRMA). Deze wet vereiste een nationale registratie van alle in aanmerking komende mannen voor binnenlandse verdediging en gaf de overheid de bevoegdheid om "elke man in Canada op te roepen voor militaire training ter verdediging van Canada". De NRMA gaf de federale overheid ook bevoegdheden tot dienstplicht en vrijstelling, maar alleen voor binnenlandse verdediging. Soldaten die zich als gevolg van de NRMA bezighielden met binnenlandse verdediging werden "Zombies" genoemd, naar de levende doden in een Hollywood-horrorfilm. De term getuigt van minachting voor degenen die niet overzee wilden vechten.

Vermeld dient te worden dat de Franstalige Canadezen felle tegenstanders waren van de NRMA. In de provincie Quebec bijv. had bijna driekwart van de bevolking tegen de N.R.M.A. gestemd.

Voor Joe betekent dat een oproep voor training in januari 1940. In februari 1942 heeft hij de voorgeschreven dertig-dagen training af waarna hij in augustus 1942 wordt ingeschreven bij de reserves in Charlottetown op Prince Edward Island.

Eind november 1942 wordt Joe voor actieve dienst opgeroepen en wordt hij door het leger medisch gekeurd.

Enige persoonlijke details die zijn aangetekend in zijn dossier: lengte 1,77 m; gewicht 66 kg, grijze ogen een roodbruin haar. Een litteken aan de grote teen links wordt genoteerd als bijzonder kenmerk.

Hij klaagt dat hij met enige regelmaat last heeft van 'verstopte' oren. De artsen vinden echter geen afwijkingen en met de notitie A1, wordt Joe geschikt geacht voor alle diensten.

Joe wordt ingedeeld bij de 8ste batterij van het 22ste anti-luchtdoel regiment in St. John, New Brunswick.

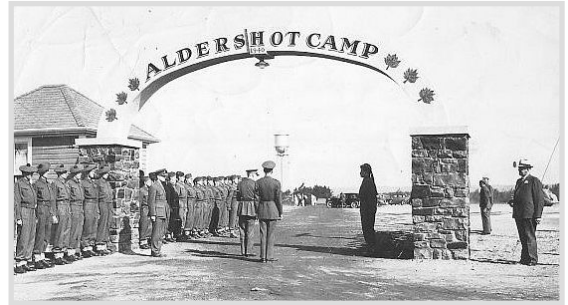
Hier zal hij dienst blijven doen tot eind januari 1944. Over 1943 staat in zijn dossier slechts twee aantekeningen: twee weken verlof in juni en vijf dagen verlof in november.

Eind januari 1944 wordt Joe overgeplaatst naar No.1 Transit Camp Windsor in Nova Scotia.

Hier blijft hij maar een paar weken, want per 13 februari 1944 staat hij op de lijst in het infanterie trainingskamp in Yarmouth, Nova Scotia.

Daar belandt Joe een drietal weken in het militaire hospitaal. Een reden daarvoor is in zijn dossier niet te vinden.

Op 5 april '44 wordt hij uit het hospitaal ontslagen en mag blijkbaar een week naar huis. Hij wordt op 10 april 'onwettig afwezig' gemeld, maar dit wordt herroepen. Hij blijkt ziek thuis te zijn.

Terug in Yarmouth krijgt Joe eind mei, begin juni 1944 een paar weken verlof voorafgaand aan zijn overplaatsing naar het infanterie trainingscentrum in Aldershot, Nova Scotia.

De overplaatsing naar het Verenigd Koninkrijk komt dan snel dichterbij voor hem. De eerste helft van augustus '44 krijgt Joe inschepingsverlof. Aan het einde van die maand wordt hij overgeplaatst naar Camp Debert, Nova Scotia, de verzamelplaats voor de troepen die naar Europa zullen gaan.

In Debert komt Joe ook voor twee weken in het hospitaal terecht. De reden hiervoor is ook dit keer niet in zijn dossier te vinden.

Half oktober '44 gaat Joe, met vele anderen, in een troepenschip naar het Verenigd Koninkrijk (VK) waar hij op 20 oktober aankomt.

Hij wordt ingedeeld bij een aanvullingseenheid voor een infanterieregiment.

Na een maand, op 24 november '44, zet Joe voet aan wal op het vasteland van West-Europa.

Hij wordt in de sterkte opgenomen van het hoofdkwartier van de 8ste Canadese Infanterie Brigade.

Half maart '45 wordt Joe dan uiteindelijk ingezet bij de infanterie en wordt in de sterkte opgenomen van de Queen's Own Rifles of Canada (QOR).

Na deze aantekening in zijn dossier volgen er nog maar twee: hij wordt als 'vermist' opgegeven op 6 april en later gemeld als 'gesneuveld' op 6 april 1945.

Uit het oorlogsdagboek van de QOR is op te maken dat ze in de nacht van 1 op 2 april '45 via Elten de Duits-Nederlandse grens zijn overgestoken en oprukken richting Doetinchem.

Op 3 april '44 moeten ze bij Laag-Keppel wachten tot de Baileybrug over de Oude IJssel gereed is en ze verder kunnen doorstoten.

Op 4 april '45 worden ze zwaar beschoten waarbij meerdere slachtoffers te betreuren zijn.

Als de QOR op 5 april '45 hun opmars voortzetten langs de oostkant van de IJssel richting Zutphen krijgen ze het zwaar te verduren in Rha.

In de hele omgeving hebben de Duitsers een enorm loopgravenstelsel aangelegd.

2000 The end of the trenches was reached and 8 pl led off into town. It was getting night time but there was plenty of light from burning buildings. Our 6 pdrs had set them on fire earlier in the day. 8 pl took out the first group of houses against furious resistance. One feature of this resistance was the extensive use of Bazookas. Our own weapons were in very bad shape from the mud encountered in the trenches. 7 pl now went in and two sections got into a house near the centre of the village. Here they were counter-attacked and cut off from the rest of the Coy. Sjt Caverly got through and gave the story to the O.C. A Coy now got orders to withdraw to their original positions. Some more of 7 pl came back and the Coy withdrew. The final count of casualties was 5 wounded, five killed and six missing. Major Hogarth was wounded in the arm.

Hoewel ze het dorpje deels bezetten wordt de vijandelijke druk zo hoog dat ze zich terug moeten trekken. Eén peloton wordt afgesneden en zit klem in Rha. Eén man ziet kans terug te komen naar eigen linies en rapport uit te brengen.

Als de balans wordt opgemaakt in de vroege uren van 6 april '45 noteert het regiment vijf gewonden, vijf doden en zes vermisten. Eén van de vermisten, die later gesneuveld blijken te zijn, is Michael Joseph McKenna.

In de buurt van Rha krijgen Joe en de andere slachtoffers een tijdelijk graf. In april 1946 krijgt hij op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten zijn definitieve rustplaats in plot 12, rij F, graf 10.

*Toegekend worden hem:
1939-1945 Star; France-Germain Star; War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.*

Op zijn grafsteen laat de familie de volgende tekst opnemen:

**In loving memory
of one we shall never forget.
May his soul rest in peace.**

Vertaald:
In liefdevolle herinnering
aan iemand die we nooit zullen vergeten.
Moge zijn ziel rusten in vrede.

Monument Rha.

Het monument in Rha is in 2000 geplaatst ter herdenking van The Queen's Own Rifles of Canada.

Tijdens de bevrijding zijn zeven Canadezen van dit regiment om het leven gekomen. Zes leden liggen begraven op de Canadese begraafplaats in Holten. John Gordon Kavanagh, die pas veel later is geïdentificeerd, heeft zijn graf op de algemene begraafplaats in Steenderen.

